

Dirençle başetmek

- ‘Bunlardan birşey olmaz, ne yapsan boş!’ – **çocuklara yönelik olumsuz beklenti**
- ‘Neden herşeyi ben yapacağım! bu kadar işimin arasında zamanım yok ilgilenmeye’ – **iş yükü altında yalnız hissetme**
- ‘geçmişte hep bunları denedik, işe yaramıyor, şimdi niye deneyeyim!’ – **geçmiş olumsuz deneyimler yüzünden çaba göstermek istememe**

Genel kaygı

- ‘Burada yanan bir top var ve benim üzerime atılıyor, bu beni yakacak! Benim üzerime kalacak herşey, kimse destek olmayacak’

Genel stratejiler

- Bu durumda gerçek bir **iş bölümü olduğunu** ve desteksiz olmadıklarını **göstermek**
- İlk adımı beraber atmayı önermek
- Yapılacak adımların son derece net, kolay anlaşılır ve **yapılabilir** olduğundan emin olmak
- Geçmişte olmuş olan olumlu dönüşümlerden örnek vermek ve olabildiğince somut konuşmak
- Genellemelerden uzaklaşıp, konuşulan örneğe geri dönüp, o çocuğun özellikleri ve olumlu taraflarını somutlaştırmak, yakın geçmişte yapabildikleri üzerinde durmak

- Kaygılarını anlamak, kaygısı ile savaşmak yerine somut adımları ortaya koymak
- Bireysel çözümler kişileri bir noktadan sonra yıpratır ve umutsuzluğa kaptırır – bu yeni çalışmada ekip olarak her deneyimden ne görüyoruz, öğreniyoruz, ilerisi için ne gerekli üzerinden pratikler geliştirme.
- ‘Ne olsa daha iyi gelir sana?’ diye ihtiyacı sormak